

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Fkf.II.7/2026/4. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2026. április 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés előkészületének büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2025. december 15. napján kihirdetett, 47.Fk.10/2025/10. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A bíróság a 2. pontban rögzített külön magatartási szabályok előírását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 7.000,- (hétezer) Ft bűnügyi költség viselésére a vádlott köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Szombathelyi Törvényszék a 2025. december 15. napján megtartott tárgyalás alapján meghozott és ugyanezen napon kihirdetett 47.Fk.10/2025/10. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét 2 rendbeli emberölés előkészületének büntetében (Btk. 160. § (3) bekezdése) állapította meg, ezért őt 2 év időtartamra próbára bocsátotta. Megállapította, hogy a vádlott a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet hatálya alatt áll, továbbá külön magatartási szabályként az alábbiakat írta elő:

1. Terhelt1 vádlott köteles magát alávetni pszichológusi kezelésnek.

2. Terhelt1 vádlott köteles az alábbi 6 műből 4 kiválasztott könyvet elolvasni, és azokról 6 havonta saját szavaival megfogalmazott olvasónaplót készíteni. Kötelezően választható könyvek listája:

- Keszthelyi Gréta Kata: Vékony jégen

- Farkas Anett: Ne bánts!
- J. D. Salinger: Rozsban a fogó
- Keszthelyi Gréta Kata: Otthon, svédes otthon
- Becky Albertalli: Simon és a Homo sapiens-lobbi
- Dragomán György: A fehér király

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette az olvasónaplóval szemben támasztott követelményeit, illetve azon kérdéseket, melyekre a vádlott az olvasónapló készítése során köteles válaszolni. A törvényszék az elkészült olvasónaplókat a pártfogó felügyelőnek rendelte átadni, aki igazolja az átadás-átvételt, szükség esetén jelzi a bíróságnak az együttműködés hiányát. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelek további sorsáról, valamint a büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség részben a vádlott, részben az állam által történő viseléséről.

[3] A fenti határozattal szemben az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosításért, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében, Terhelt1 vádlott és védője tudomásul vették az elsőfokú bíróság döntését.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.11/2026/1-I. számú átiratában a súlyosítás végett bejelentett fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartva arra mutatott rá, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott (Be. 583. § (3) bekezdés a) pont, 590. § (3) bekezdés). Álláspontja szerint az eljárási szabályok betartásra kerültek, a tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, a tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetés helytálló, és törvényes a bűncselekmény minősítése is.

[5] Az egyesített elmeorvos-pszichológus szakvélemény alapján indokolt ugyanakkor az indokolás személyi részét kiegészíteni annak megállapításával, hogy a terhelt nem kóros elmeállapotú és beszámítási képessége is teljes. Rámutatott arra is, hogy az irányadó középérték megállapításakor a Btk. 81. § (3) bekezdését figyelmen kívül hagyta, melynek eredményeként elegendőnek tartotta a vádlottal szemben próbára bocsátás alkalmazását, azonban az ügyészség szerint az a cselekmény társadalomra veszélyességére figyelemmel nem bír kellő visszatartó erővel.

[6] Álláspontja szerint a vádlott semmit nem tett az elhárítás érdekében, és semmi nem utalt a bűnös szándékának megszűnésére sem, ugyanakkor az ilyen jellegű bűncselekmények közelmúltban tapasztalt elszaporodottsága súlyosító körülményként értékelendő. A vádlottal szemben alkalmazott pártfogó felügyelet az előírt magatartási szabályokkal szabadságvesztés kiszabása mellett is képesek a vádlottat gondolkodásában és a felelősségvállalásban a helyes útra terelni, ezért az ítélet megváltoztatásával próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta pártfogó felügyelet elrendelésével és annak megállapításával, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata az elrendelése esetén fiatalkorúak fogháza.

Egyebekben a jogi indokolás és a büntetéskiszabási körülmények kiegészítését követően az elsőfokú döntés helybenhagyását kérte.

[7] A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezése írásbeli indokolásában rögzítetteket fenntartva azt hangsúlyozta, hogy mind próbára bocsátás, mind felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetében konkrét hátrány nem érne a vádlottat, mivel a próbaidő eltelik. A bűncselekmény elkövetése viszonylag hosszabb időtartamot vett igénybe, a vádlott a szakértői vélemény alapján írási-olvasási nehézséggel küzd, azonban az angol fordítást meg tudta oldani. A vádlottat nem vitatottan érte egy sérelem, azonban tevőlegesen ment egy olyan irányba, hogy a benne lévő haragot ki tudja nyilvánítani, ennek megfelelő lépéseket megtette, azonban nagyon keskeny a határ egy kívülálló számára, hogy egy felületen közzétett fenyegetés mikor fordul át valódi cselekvéssé, ezért is rendeli büntetni a cselekményt a büntető anyagi jog. Hogy mikor megy át a fenyegetés a társakkal szemben megnyilvánuló konkrét bántalmazásba ilyen vádlotti előkészületek és motiváció után, azért nem lehet tudni, mert valaki felhívta erre a hatóságok figyelmét, ezért a fellebbviteli főügyészség indokoltnak tartja felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását a vádlottal szemben.

[8] Terhelt1 vádlott védője a perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérve rámutatott arra, hogy a döntés ténybelileg megalapozott és méltányos, a törvényszék mérlegelése mindenre kiterjedő volt. A gondozási központ vezetőjének az elmondása szerint Terhelt1 vádlott rendszeresen jár pszichológushoz, a könyvekkel is megbarátkozott, az elsőfokú döntés elérte célját, mivel a védence személyiségében pozitív változás következett be. Álláspontja szerint a bűncselekmény elkövetésekor nem harag volt a vádlottban, hanem kétségbeesés és elkeseredés, arra nem volt semmi nyom, hogy a valódi cselekvés egyáltalán szóba jöjjön nála. A joggyakorlat szerint a fiatalok érzelmi, erkölcsi fejlődése még kialakulóban van, így nem képesek maradéktalanul felismerni a cselekvéseinek a következményeit, ezért elsődlegesen a nevelés eszközeit kellene jelen esetben is alkalmazni a védencével szemben.

[9] Az ítéltábla a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést nem találta alaposnak.

[10] Minthogy a bejelentett fellebbezés kizárólag az alkalmazott intézkedés ellen irányult, vagyis a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjának rendelkezésén alapult, a Be. 590. § (3) bekezdése rendelkezésének értelmében az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül (korlátozott felülbírálat).

[11] Ennek keretében megvizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdésében foglaltakat, amelynek során megállapította, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, ennek során a

Be. 607.§ (1), 608.§ (1), illetőleg 609.§ (1) bekezdéseiben részletezett, a hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát nem vétett, okszerűen foglalt állást a fellebbezéssel érintett terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában is.

[12] A fellebbezés jogalapjára (tartalmára) figyelemmel a Be. 591. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottsága nem volt vizsgálható, ennél fogva az általa megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt [Be. 591. § (1) bekezdés]. A tényálláshoz kötöttség okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem egészítheti ki, nem helyesbítheti, csupán a javítás körébe eső elírások vagy számítási hibák minősítést érdemben nem érintő kiküszöbölésére van lehetőség a Be. 453. § (6) bekezdés alapján. Erre figyelemmel a tényállás tekintetében az ügyészség által indítványozott kiegészítésre sem látott a másodfokú bíróság lehetőséget.

[13] Ennek alapulvételével végezte el a törvényszék a Be. 590. § (5) bekezdésének b), c) és d) pontján alapuló további vizsgálatot, amelynek eredményeképpen megállapította azt is: a tényállásban rögzítettek figyelembevételével az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére.

[14] A vádlott által megvalósított bűncselekmény jogi minősítése is törvényes, az ahhoz fűzött jogi indokolás szakszerű és teljes. A bírói joggyakorlat közzétett jogesetei bemutatásán keresztül a törvényszék igen részletes indokolást fejtett ki először annak körében, hogy a vádlotti cselekmény miért jutott el az előkészület stádiumába, majd helytálló indokát adta annak is, hogy miért tekinthető 2 rendbelinek a vádlott terhére megállapított bűncselekmény. A kimagasló színvonalú jogi érveléssel a másodfokú bíróság is mindenben egyetértett.

[15] A büntetés kiszabása során a törvényszék teljeskörűen feltárta és számba vette a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket. A törvényszék ugyanakkor nem megfelelően rögzítette a Btk. szerint irányadó büntetési tételkeretet, ezért a [31] bekezdésben rögzítettek pontosítása vált indokolttá, ahogyan azzal a fellebbviteli főügyészség is helytállóan foglalkozott. A vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tételkerete a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdésekre figyelemmel 1 évtől 7,5 évig terjedő szabadságvesztés, ekként a 80. § (2) bekezdés alapján számítandó középérték 4 év 3 hónap. Terhelt1 vádlottal szemben kiszabható szabadságvesztés legrövidebb tartama a Btk. 109. § (1) bekezdés alapján 1 hónap, azonban a középérték számításakor a büntetési tételkeret az irányadó.

[16] A vádlott javára értékelt bünteteskiszabási körülmények alapján osztotta a másodfokú bíróság azon törvényszéki álláspontot, hogy - a Btk. 106. § (1)-(2) bekezdéseire is figyelemmel – fiatalkorú vádlottal szemben elsődlegesen védelmi és nevelési célú intézkedést kell alkalmazni. Terhelt1 vádlott a 14. életévét nem sokkal töltötte be a terhére rótt cselekmény idején, a vádlott személyisége, ez ideig tanúsított magatartása nem mutat bűnismétlése irányába, és intézkedés alkalmazása is elegendő a büntetés céljainak elérésére,

ezért az elsőfokú bíróság által a Btk. 116. § (2) bekezdés szerinti maximum tartamban meghatározott próbára bocsátás megfelelő joghátránynak tekinthető a vádlott esetében.

[17] Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy a próbaidő tartama alatt a pártfogó felügyelet mellett pszichológusi kezelésben is részesüljön a személyisége kedvező irányba történő fejlődése érdekében, azonban úgy ítélte meg, hogy ezen felül külön magatartási szabályok előírása indokolatlan. Az elsőfokú bíróság ugyan részletesen rögzítette a kötelezően választható és elolvasni előírt könyvek tartalmát, valamint azon álláspontját, hogy a felsorolt könyvek miért szolgálnák a vádlott jellembeli fejlődését, azonban az ítéletben is rögzítettek szerint Terhelt1 vádlott eltérő, speciális tanterv szerint tanul, éppen az átlagos alsó határán mozgó intellektus, írás-olvasás és számolás részképesség zavara miatt, ezen túl pedig traumatikus és zaklatás okozta emocionális zavar jellemzi. Ilyen módon olvasónapló készítése túlmutat azon a követelményen, ami a büntetőbíróságtól elvárható. A másodfokú bíróság megítélése szerint a vádlott tekintetében a kezelő pszichológus által választott terápiás módszer, a kezelés üteme, metodikája, a vádlott aktuális pszichés állapota nem ismert, illetve az sem, hogy a pszichológus által végzett terápiába mennyiben illeszthető a törvényszék által előírt könyvek elolvasása. Ez nem zárja ki - amennyiben a pszichológus indokoltnak tartja, és a kezelés menetébe illeszthető -, hogy bármely könyv elolvasását javasolja a vádlott számára, azonban annak elmulasztásához a bíróság részéről további jogkövetkezményt fűzni a büntetés célján túlmutató joghátrány volna. Erre figyelemmel az ítéltábla a 2. pontban rögzített magatartási szabályok előírását mellőzte.

[18] Megállapítható, hogy a vádlottal szemben alkalmazott joghátrány megfelelően igazodik a vádlott társadalomra veszélyességéhez, valamint alkalmas a generális és speciális prevenciók célok megvalósításához is, annak súlyosítására nem látott az ítéltábla alapos indokot.

[19] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, melyekről az ítéltábla megállapította, hogy azok megfelelnek a törvényi rendelkezéseknek.

[20] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett ügyészi fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülés keretében elbírálván, a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a vádlott részére előírt külön magatartási szabályok tekintetében megváltoztatta, egyebekben a törvényszék elsőfokú ítéletének rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak szerint helybenhagyta.

[21] Az ítéltábla a másodfokú büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség összegét a Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak szerint állapította meg, és annak a vádlott által történő viselése tárgyában a Be. 574. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2026. április 27.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Papp Krisztina s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Szombathelyi Törvényszék 2025. december 15. napján kihirdetett, 47.Fk.10/2025/10. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. április 27.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke